منبع چنین رفت بر صحیفه دگر ● مکن ز خود نه ز ارباب عشق و عیب مکن ● بو
شرح اولنان بیتلردن مراد اول دوستک معارفندن چوق گریه ایتدوکی
وصفن زیاده مبالغه اولنمغی بیان در ● از پای فتادیم چو آمد غم هجران ●
ایاقدن دوشدک چونکه هجران غمی کلدی مراد هجران غمنه تدارک اتمکه قادر
اولمدق دیمکدر ● در درد بمردیم چو از دست دوا رفت ● درد ده اولدک
جونکه الدن دوا کتدی درددن مراد غم فراق و دوادن مراد وصال دوستدر
دل گفت وصالش بدعا باز توان یافت ● کوکل ایتدی دعا ایله کرو انک وصالی
بولمق ممکندر ● عمریست که عمرم همه در کار دعا رفت ● بر عمردر یعنی چوق
زماندر که عمرم دوکلی دعا ایتمکه کتدی ● احرام چه بندیم چو آن قبله نه اینجاست
نه احرام باغلیم چونکه اول قبله بو یرده دکلدر یعنی دوستک محله سنه نه وارهلم
چونکه دوست انده دکلدر ● در سعی چه کوشیم چو از کعبه صفا رفت ● سعی ده
نه سعی ایدهلم چونکه کعبه دن صفا کتدی صفا و مروه کعبه ده بر موضعک اسمیدر که
سعی انلرک اوزرنده اولور ● دی گفت طبیب از سر حسرت چو مرا دید
دون چونکه طبیب بنی کوردی حسرتدن دیردی ● هیهات که رنج تو ز قانون
شفا رفت ● هیهات که سنک رنجک قانون شفادن کتدی یعنی سکا علاج
میسر دکلدر زیرا سنک مرضک قانون شفادن کتدی اول کتابدر اول مرضه
علاج مسطور دکلدر قانون شفا علم طبده بر کتابک اسمیدر لکن بو بیتده
اضافت ایله در که معنای لغوی مراددر ● دیکر اطبا یه که قانون شفا
یازمقدن ● بنمار اولورا که بیمم دگره در تمام بزن لرا ● ای دوست بپرس حافظ
حافظ قدری نه ● ای دوست حافظ صورمغه بر قدم قو زان پیش که گویند
که از دار فنا رفت ● اندن اول که دیه لر که حافظ دار فنادن کتدی خطاب

وی دوی معناسنه در

قانون شفاده ایهام واردر

امام اعظم دار

سزه

سنون کمنش دوسته در که ای مخاطب منزله سنه تنزیل اتمش در ● وله ایضا
جز آستان توام در جهان پناهی نیست ● سنک آستانکدن غیری جهانده باکر بر پناه یوق
در خطاب حضرایه در ● سر مرا بجز این در حواله گاهی نیست ● بنم باشمه بو قپودن غیری
بر حواله کاه یوقدر دردن مراد باب حضرادر ● عدو چو تیغ کشد من سپر بیندازم ●
عدو چونکه جنک ایچون تیغ چکه بن جنک اتمزم ● که تیغ ما بجز از ناله و آهی نیست ●
زیرا بزم تیغمز ناله دن و آهدن غیری دکلدر السلاح الضعفاء البکا در ● سپر بینداختن
فراغت اتدی سپر بینداختم فراغت ایدرم معناسنه استعمال اولنشدر کم بوستاننده
واقع اولمشدر ب نه بر جایی فرکب توان تافتن ● که جا با سپر باید انداختن
ز راه کوی خرابات چه ترا برتابم روی ● میخانه محله سی یولندن یوز ده نیرم کوی خرابات
دن مراد مرشد آستانه سیدر ● که در جهان بهم نتوان هیچ راه و رسمی نیست ● زیرا
جهانده باکه بو یولدن بکا هیچ بر سمت دیر یول یوقدر روی طرف و راه یول معناسنه در
زمانه گر بزند آتشم بخرمن عمر ● زمانه اکر بنم عمرم خرمنه آتش اورا یعنی موت ا
ایرشه ● بکو بسوز که بر من ببرگ کاهی نیست ● زمانه یه یاقسون دیه زیرا بنم قتنده
عمرم خرمنی بر صمان ییراغی قدر یوقدر ● غلام نرگس جماش آن سهی سروم ●
اول سهی سرو که جماشی چشمنک غلامیم ● که از شراب غرورش بکس نگاهی نیست
که غرور شرابندن انک اصلا کمسه یه نظری یوقدر سهی سرودن مراد مرشد در جماش
اولدر که شکاری اوغرلین کوره بو یرده اکل فرصتی گوزلر یعنی مرشد کامل
دخی عشق الهی ایله سویله عالی جناب اولمشدر که بلکه اک عالمه التفاتی یوقدر
بهان دیدار جانانه نگرنا ناظر در ● چنین که از همه سو دام راه می بینم ● بو یله
که بن هر طرفدن یولده طوزاقی کورورم ● بجز حمایت زلفش مرا پناهی نیست ●
انک زلفی حمایتندن غیری بکا بر پناه یوقدر زلفدن مراد بونده اسرار الهیه در

لدن یونی طرف معناسنه در

دام طوزی